

render Storm mod Himlen. Synes De ikke ogsaa, Hr. Hansted, at d'Hrr. Vilh. Pram og Pastor Magensen med Suite kunde fare lidt mindre voldsomt frem? Det forekommer mig, at de gode Folk noget for meget fremkalder Indtrykket af en Flok udbrudte Slaver, hvem Frihedsfornemmelsen har gjort ganske kannibalske. Det er nu ikke nok med, at de har faaet al Guddommelighed flaaet af selve Kristusskikkelsen, gjort Frelseren til en slet og ret obsternasig Tømmermandssøn, en Socialist med Hallucinationer og andre menneskelige Skrøbeligheder. Jeg saae forleden, at en af Hr. Prams oplyste Lolliker havde anrettet et sandt Massemyrderi paa overhovedet alle Kristendommens overnaturlige Forestillinger. Endog de uskyldige smaa Guds Engle blev skaanselsløst nedslagtede og under megen Hoveren kastet i Fantasi-fostrenes store Fællesgrav. — Ja, alting er Videnskab, sa'e Fanden, han pustede Alterlysene ud med Rumpen! Jeg forstaar bare ikke, hvad Fornøjelse disse lærde Herrer kan have af deres blodige Ofringer til det nye Kvartals Guder. At de aabenbare Fornægttere, de virkelige Fritænkere kan gotte sig ved saaledes at se Kristendommen reduceret til et tørt historisk Skelet, et Slags religiøst Spøgelse, der mærkværdigvis endnu holder til i vor oplyste Tidsalder . . . det kan jeg forstaa, ja det finder jeg ganske i sin Orden. Men naar man dog vil være Medspiller og gøre en Indsats i det store Himmel-Lotteri, begriber jeg sandelig ikke, hvor man kan være saa forhippet paa at faa konstateret saa mange Nitter som muligt. Jeg for mit Vedkommende tilstaar ærligt, at jeg foretrækker den Kollektion, der stiller mig den mest lokkende Gevinst i Udsigt. Og som alle uforbederlige Spillere tvivler jeg ikke et Øjeblik om, at jeg har det lykkelige Lod i min Haand.“

Emanuel var efterhaanden bleven opmærksom; Pateren havde med sine Ord berørt Spørgsmaal, der dybt og inderligt bevægede ham selv. Trods sin Beslutning om ikke at tale alvorligt med denne Mand kunde han derfor nu ikke lade være at sige:

„Jeg har — Gud være lovet! — selv faaet Blikket aabnet for den Vildfarelse, der ligger i at anlægge en jordisk Maalestok paa Ting, som kun har Virkelighed for Sjælens opladte Øje. Den me-